

บทคัดย่อตั้งจากฐานข้อมูล จัดหน้าด้วยระบบอัตโนมัติ ไม่ใช่ต้นฉบับจากผู้เผยแพร่

ชื่อเรื่อง ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในนักเรียนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

ผู้วิจัย นางสาววิไลพร ช้องกบ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

แบบบันทึกความฉลาดทางอารมณ์ใช้สำหรับบันทึกพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนก่อนและหลังทำกิจกรรมของเด็กอายุ 6-11 ปี
แบบบันทึกหลังการสอน 2. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรม ทั้งหมด 6 กิจกรรม การจัดกิจกรรมใช้เวลาทั้งหมด 18 คาบเรียน คาบเรียนละ 40 นาที

การใช้ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในนักเรียนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
จากก่อนการใช้ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในนักเรียนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

หลังการใช้ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในนักเรียนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ที่ประกอบด้วย
พฤติกรรมขว้างปาสิ่งของ ทำลายทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกายผู้อื่น วาจายาบายคาย ก่อวณขณะทำงาน ในระยะที่ 1 A(1) ระยะเส่นฐาน
เป็นระยะที่ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมนักเรียนกรณีศึกษาโดยที่ไม่ได้รับการปรับพฤติกรรมใดๆซึ่งระยะนี้เป็นระยะที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ของ
พฤติกรรมขว้างปาสิ่งของ อยู่ที่ 5.6 ครั้ง/คาบ ทำลายทรัพย์สิน อยู่ที่ 6.2 ครั้ง/คาบ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น อยู่ที่ 6.4 ครั้ง/คาบ วาจายาบายคาย อยู่ที่ 3.8 ครั้ง/คาบ
และก่อวณขณะทำงาน อยู่ที่ 5 ครั้ง/คาบ ในระยะที่ 2 A(2)

ระยะการปรับพฤติกรรมโดยใช้ของโปรแกรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในนักเรียนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
ค่าเฉลี่ยความถี่ พฤติกรรมขว้างปาสิ่งของ อยู่ที่ 4 ครั้ง/คาบ ทำลายทรัพย์สิน อยู่ที่ 5 ครั้ง/คาบ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น อยู่ที่ 5 ครั้ง/คาบ วาจายาบายคาย อยู่ที่ 4
ครั้ง/คาบ และก่อวณขณะทำงาน อยู่ที่ 5 ครั้ง/คาบ ระยะที่ 3 A(2) ระยะหยุดยั้ง

เป็นระยะที่ผู้วิจัยยุติการปรับพฤติกรรมโดยกลับไปใช้กระบวนการเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ซึ่งระยะนี้เป็นระยะที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ พฤติกรรมขว้างปาสิ่งของ อยู่ที่ 3.6
ครั้ง/คาบ ทำลายทรัพย์สิน อยู่ที่ 4 ครั้ง/คาบ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น อยู่ที่ 2.8 ครั้ง/คาบ วาจายาบายคาย อยู่ที่ 2 ครั้ง/คาบ และก่อวณขณะทำงาน อยู่ที่ 2.6 ครั้ง/คาบ
จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของกรณีศึกษาลดลงจากทุกระยะ

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1132>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 2 เมษายน 2568

พิมพ์ : วันที่ 3 พฤษภาคม 2569 เวลา 13.38 น.